

σμένον ἀπὸ ὅλα τὰ λοιπὰ ἔθνη, καὶ μὴ ἐπιτρέπον τὴν εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ εἴσοδον εἰς οὐδένα ξένον, ἔμεινε περιωρισμένον, ἀμαθὲς καὶ ἀφιλόκαλον, ὡς πρὸς τὰς ὠραίας τέχνας καὶ ἐπιστήμας· μολονότι τινὰ ἀξιόλογα ἔργα, ὡς τὸ Σηριακὸν νῆμα (μετὰ-ξιον), ἢ ἐργασία τοῦ Λευκαργίλλου (πορκελλάνης), ἢ ναυπηγία, ἢ πυροκομία, καὶ ἢ τυπογραφία εὐρέθησαν ἀπὸ τοὺς Κιναῖους πολὺ ἀρχήτερα, πρὶν μεταχειρισθῶσιν αὐτὰ οἱ λαοὶ τῆς Εὐρώπης.

Οἱ Κιναῖοι ἀφίνουσι μόνον μικρὸν μέρος τοῦ γένους, καὶ ξυρίζουσι τὴν κορυφὴν αὐτῶν, ὅπου ἀφίνουσι μόνον μικρὰν τινα δεσμίδα, τὴν ὁποίαν σχηματίζουν ὡς πλεξίδα, καὶ ἥτις θεωρεῖται ὡς ἔντιμον διακριτικὸν σημεῖον, διὰ τοῦτο καὶ κολάζουσι διὰ τῆς ἀποκοπῆς αὐτῆς τοὺς ἐνόχους τινῶν ἐγκλημάτων.

Αἱ γυναῖκες ψιμυθίζονται ἀπὸ ἑπτὰ ἐτῶν ἡλικίας, τῶν δὲ εὐγενῶν, εὐθὺς μετὰ τὴν γέννησιν αὐτῶν, ἐγκλείουσι τοὺς πόδας, εἰς εἶδος σιδηρῶν σανδάλων διὰ νὰ ἐμποδίσωσι τὴν αὐξήσιν, καὶ οὕτως οὐδέποτε γίνονται μεγαλύτεροι ἀπὸ τέσσαρας ἢ πέντε Γαλλικοὺς δακτύλους, ὡς φαίνεται εἰς τὴν πρὸ ὀφθαλμῶν εἰκονογραφίαν. Οἱ ἄνδρες εἶναι ζηλότυποι καὶ οἱ πλούσιοι ἐξ αὐτῶν μεταχειρίζονται τοὺς εὐνούχους· ἢ πολυγαμία δὲν εἶναι συγκεχωρημένη, εἰμὴ μόνον εἰς τὸν Αὐτοκράτορα, μολοντοῦτο ἢ διαφθορὰ καὶ ἢ κακοήθεια ὑπάρχουσι γενικῶς εἰς τὸν μέγιστον βαθμὸν. Τὸ πρὸς τοὺς γονεῖς θρησκευτικὸν σέβας, εἶναι ἢ πρωτίστη θεμελιώδης θάσις τῆς ἠθικῆς καὶ πολιτικῆς τῶν Κιναίων. Ἡ ἐξουσία ἐνὸς πατρὸς ἐπὶ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ, εἶναι ὁ τύπος τῆς ἐξουσίας τοῦ Αὐτοκράτορος ἐφ' ὅλου τοῦ ἔθνους. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον μάλιστα, ὁ Μονάρχης ἀπαιτεῖ ἀπὸ τοὺς ὑπηκόους αὐτοῦ μεγίστην ὑπακοήν, ἐπειδὴ νομίζεται γενικὸς πατὴρ ὅλων. Ἡ πρώτη τῶν τεισάρων ἱερῶν βιβλίων διδάσκει ὅτι, ἀπὸ τὰς γνώσεις καὶ τὴν διαγωγὴν ἐκάστου ἀτομικῶς θεωρουμένου, προκύπτει ἢ ὀρθὴ διοίκησις τῆς οἰκογενείας· ἀπὸ δὲ τῆν διοίκησιν τῆς οἰκογενείας, ἢ τῆς ἐπαρχίας ἢ τοῦ Βασιλείου· διὰ τοῦτο δὲ ὁ μὲν Αὐτοκράτωρ ὀνομάζεται Πατὴρ τοῦ Κράτους· ὁ δὲ ἀντιβασιλεὺς Πατὴρ τῆς ἐπαρχίας, τῆς ὁποίας προεδρεύει· καὶ ὁ Μανδαρίνος ἢ Διοικητής

Πατὴρ τῆς Πόλεως, τὴν ὁποίαν διοικεῖ· ὁ δὲ πατὴρ ἐκάστης οἰκογενείας εἶναι ἀπεριόριστος καὶ ἀπόλυτος ἄρχων αὐτῆς· ὅθεν ἔχει ἐξουσίαν ζωῆς καὶ θανάτου ἐπὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ, καὶ πολλάκις πωλεῖ αὐτὰ ὡς εὐτελῆ ἀνδράποδα.

ΤΟ ΑΛΕΞΙΧΑΛΑΖΟΝ.

Ἡ χάλαζα ὑπῆρξε καθ' ὅλους τοὺς αἰῶνας καὶ καθ' ὅλα τὰ μέρη τῆς γῆς ἢ τρομερότερα μάλιστα τῶν καλλιεργημένων ἀγρῶν, διαφθείρουσα εἰς ὀλίγας μόνον στιγμὰς τὰ πολύμοχθα ἔργα ὀλοκλήρου ἔτους, καὶ ἐπιχέουσα πανταχοῦ, ὅπου ἤθελεν ἐπιπέσει τὸν ὄλεθρον καὶ τὴν δυστυχίαν· ὁ δὲ γεωργὸς δὲν εἶχε δυναθῆ μέχρι τοῦδε ν' ἀποτρέψῃ ἀπὸ τῶν καρπῶν τῶν ἰδρώτων αὐτοῦ τὰς καταστρεπτικὰς αὐτῆς προσβολὰς. Ἄλλ' ἢ ἐπιστήμη, ἥτις ἐφευρε μηχανὴν πρὸς ἀπαλλαγὴν τῶν οἰκοδομῶν ἀπὸ τοῦ κεραυνοῦ, ἤρχισεν ἤδη νὰ βαδίζῃ πρὸς ἀνίχνευσιν τῶν μέσων, δι' ὧν ἐλπίζεται ταχέως καὶ ἢ παντελῆς ἀπαλλαγὴ τοῦ γεωργοῦ ἀπὸ τὰς παγετώδεις ταύτας βροχὰς, αἵτινες φθείρουσαι τὰ σπαρτὰ καὶ τὰς ὀπώρας, ἐπιφέρουσι τὴν ἔνδειαν, καὶ πολλάκις τὸν λιμὸν, εἰς τὴν φιλοπονωτέραν ταύτην τάξιν τῆς κοινωνίας.

Εἰς τὴν ἀρκιτῶν Ἀμερικὴν ἀνήκει ἢ δόξα τῆς μεγάλης ταύτης ἀνακαλύψεως, ἥτις διεδόθη ἐκεῖθεν καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν, Ἰταλίαν καὶ Ἑλβετίαν, τὰ μόνια μέρη τοῦ παλαιοῦ κόσμου, ὅπου μέχρι σήμερον ἔγιναν πειράματα διὰ τῆς μηχανῆς τοῦ ἀλεξιχαλάζου.

Τὸ πρόβλημα ὅλον συνίσταται εἰς τὸ νὰ προλάβωσι τὸν εἰς τὰ νέφη σχηματισμὸν τῆς χαλάζης· τοῦτο δὲ θέλει κατορθωθῆ, ἅμα εὐρεθέντος τοῦ τρόπου τοῦ ν' ἀφαιρέσωσιν ἀπ' αὐτὰ μέγα μέρος τοῦ ἠλεκτρικοῦ αὐτῶν.

Τὸ ἀλεξιχαλάζον λοιπὸν διαφέρει τοῦ ἀλεξικεραυνου κατὰ τοῦτο, καθ' ὅτι τὸ μὲν ἀλεξικεραυνον ἐλκύνει εἰς ἑαυτὸ τὸν κεραυνόν, καὶ διευθύνον τρόπον τινα τὸν δρόμον αὐτοῦ, ἐμποδίζει τὴν τυχαίαν αὐτοῦ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν πτώσιν· ἐνῶ σκοπὸς τοῦ ἀλεξιχαλάζου εἶναι νὰ ἐμποδίσῃ τὸν ἐπὶ τῆς ἀτμοσφαιρας τῶν καλλιεργημένων ἀγρῶν σχηματισμὸν τῆς χαλάζης· ἀμφοτέραι δὲ αἱ μηχαναὶ ἔχουσι θάσιν τῆς ἐνεργείας αὐτῶν τὴν ἀνέγερσιν μεταλλῶν καὶ εἰς ὅξυ ληγόντων καμάρων.

Πρώτην φοράν εἰς τὰ 1821 ὁ κύριος Τολλάρδος, Καθηγητὴς τῆς Φυσικῆς εἰς τὸ ἐν Τάρβη τῆς Γαλλίας Γυμνάσιον, ἐπέβαλεν εἰς τοὺς γεωργούς τῆς ἐπαρχίας τῶν ἄνω Πυρηναιῶν νὰ ὑψώσωσιν ἐντὸς τῶν καλλιεργημένων ἀγρῶν κάμακας ἐξ ἰτέας, ἐλάτης, πεύκης καὶ ἄλλων τοιούτων ῥητινωδῶν δένδρων, ὕψους 25 ἢ 30 ποδῶν, καὶ περιτειλιγμένους κατὰ τὴν ἐπάνω αὐτῶν ἄκραν ὑπὸ χαλκοῦ ἀπολήγοντος εἰς ὄξύ, ἐκ δὲ τῆς χαλκίνης ταύτης ἄκρας τοῦ κάματος νὰ ἐξαρτήσῃσιν σχοινίον πλεγμένον ἐξ ἀχύρων ὀρυζίου, ἢ βρόμης καὶ ἀβράστου νήματος, τὸ ὁποῖον καταβαῖνον νὰ βυθίζεται εἰς τὴν γῆν· ἐδοκίμασε δὲ καὶ ὁ ἴδιος τὸ πείραμα τοῦτο ἐπὶ τῶν ἀγρῶν δέκα περίπου χωρίων, καὶ εἰς οὐδὲν ἐξ αὐτῶν ἐπέπεσε χάλαζα· διότι τὰ ἐπὶ τῆς ἄκρας τῶν καμάκων ὀξέα μέταλλα ἀπορρόφῶντα, φαίνεται, μέγα μέρος τοῦ ἠλεκτρικοῦ τῶν εὐρισκομένων νεφῶν εἰς τὴν ἄνωθι τῶν μηχανῶν τούτων ἀτμοσφαῖραν, ἐμποδίζουσι τὸν σχηματισμὸν τῆς χαλάζης.

Τὸ πείραμα τοῦτο ἐμιμήθησαν πολλοὶ τῶν πλησιοχώρων τῆς Τάρβης κτηματιῶν, καὶ πλῆθος τοιούτων ἀλεξιχαλαζῶν μηχανῶν ἠγέρθησαν ἐπὶ τῆς Βολωνίας, ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀμπελώνων τῆς ἐπαρχίας τοῦ Βώδου, καὶ ἐπὶ τῶν πεδιάδων τῆς Λομπαρδίας. Ἐντελής δὲ ἐπιτυχία ἐπεβεβαίωσε τὸ πείραμα τοῦτο, διότι ἀνεῖς ἀγρός ἐκ τῶν ἐχόντων ἀλεξιχαλαζα δὲν ἐβλάβηθη, ὅτε οἱ μὴ οὕτω προεξησφαλισμένοι πλησιόχωροι ἀγροὶ κατεστράφησαν ὑπὸ τῆς χαλάζης.

Οἱ γεωργοὶ τῆς ἐπαρχίας τοῦ Βώδου ἐτροποποίησαν τὸ ὑπὸ τοῦ κυρίου Τολλάρδου δοκιμασθὲν πείραμα· διότι καὶ ἡ παρ' αὐτοῖς μηχανὴ τοῦ ἀλεξιχαλάζου συνίσταται ἐπίσης εἰς κάμακα ἐκ τῶν ῥηθίντων ῥητινωδῶν ξύλων, ὡς καὶ ἡ τοῦ Τολλάρδου, ἀλλὰ τὴν μὲν πρὸς τὰ κάτω ἄκραν τοῦ κάματος τούτου περικαίοντες διὰ ν' ἀντέχη εἰς τὴν ὑγρασίαν, βυθίζουσιν εἰς τὴν γῆν, τὴν δὲ ἄνω ἄκραν περιτειλίσσοντες ὑπὸ χαλκοῦ εἰς ὄξύ ἀπολήγοντος, ἐξαρτῶσιν ἐκ ταύτης μεταλλικὸν νῆμα προσηρμοσμένον κατὰ διαστήματα εἰς τὸν κορμὸν τοῦ κάματος, καὶ ἔχον εἰς τὴν ἄκραν τμημα σιδήρου ἐγγίζον τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς.

Ἡ παραδοχὴ ὅμως τῆς τοιαύτης ἀνακαλύψεως,

ὡς καὶ ὅλων τῶν λοιπῶν, δὲν προχωρεῖ εἰμὴ κατὰ μικρὸν, μεχρῖσού ἢ ἐκ ταύτης ἀσφαλῆς πραγματικῆ ὠφέλεια ἀναγνωρισθεῖσα ἀδιαφιλονεικῆτως, εἰσάξη τὴν χρῆσιν αὐτῆς εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου· μολονότι δὲ τὸ ἐπωφελέστατον ἀποτέλεσμα τῆς ἀνακαλυφθείσης ἀπλουστάτης μηχανῆς τοῦ ἀλεξιχαλάζου ἐβεβαιώθη δι' ἀπείρων πειραμάτων ἀποδειξάντων πλήρη τὴν ἐπιτυχίαν αὐτῆς, ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ ζήτημα διὰ τὸ θαυμάσιον τοῦ ἀποτελέσματος αὐτοῦ, δύναται εἰσεῖτι νὰ διαφιλονεικηθῆ, ἐξακολουθοῦσι μέχρι σήμερον νὰ πολλαπλασιάζωσι τὰς δοκιμὰς, ἔτι δὲ μᾶλλον, διότι ἡ ἐπανάληψις αὐτῶν εἶναι πολλὰ ὀλιγοέξοδος καὶ εὐκόλος· ἀλλ' ἡ πλήρης ἐπιτυχία ὅλων τῶν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου μέχρι σήμερον γενομένων δοκιμῶν ἐφαρκεῖ νὰ βεβαιώσῃ τὸν γεωργὸν, περὶ τῆς προσδοκωμένης γενικῆς ἐφαρμογῆς τῆς μηχανῆς τοῦ ἀλεξιχαλάζου, καὶ τῆς ἐντελοῦς ἀπαλλαγῆς τῶν ἀγρῶν ἀπὸ τῶν ὀλεθρίων καταστροφῶν τῆς χαλάζης.

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΟΝΟΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ.

Ἡ ὀνομασία Παρίσιοι σημαίνει εἰς τὴν παλαιὰν τῶν Γαλατῶν γλῶσσαν κά τοι κοι τῶν μεθορίων, οὕτω δὲ ὠνόμασαν οἱ Σενιόνιοι (παλαιὸν ἔθνος τῆς Γαλλίας) βάρβαρον τινὰ λαὸν, ἐλθόντα ἐκ τῶν ἀρκτικωτέρων μερῶν καὶ κατοικήσαντα εἰς τὰ μεθόρια αὐτῶν.

Οἱ Παρίσιοι λοιπὸν ἐλθόντες εἰς τὴν Γαλλίαν ὠχυρώθησαν ἐπὶ τῆς μεγαλητέρας τῶν πέντε νήσων τοῦ ποταμοῦ Σηκουάνα, τὴν ὁποίαν ὠνόμασαν Λευκετιάν, καὶ ἤτις εἶναι ἡ ὑπὸ τῶν Γάλλων σήμερον ὀνομαζομένη Cité· τὸ δὲ ὄνομα τούτου τοῦ ἔθνους ἀνεφέρθη πρώτην φοράν εἰς τὴν ἱστορίαν περὶ τὰ μέσα τοῦ τελευταίου πρὸ Χριστοῦ αἰῶνος, ὅτε οἱ Παρίσιοι οὗτοι συνενωθέντες μετὰ τῶν Γαλατικῶν ἔθνων, ἐπανεστάτησαν καὶ ἐπολέμησαν κατὰ τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος, ὅστις ὅμως ἐνίκησε καὶ καθυπέταξεν αὐτοὺς ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῆς Ῥώμης.

Ἐκ δὲ τοῦ ὀνόματος τούτων ὠνομάσθη Παρίσιοι καὶ ἡ πρωτεύουσα τῆς Γαλλίας.